

Landbrugsminister vil være Udvalget til Tjeneste med Hensyn til at tilvejebringe de Oplysninger, der er ønskelige, for at man kan bedømme Forholdene fuldt ud og eventuelt naa til et Resultat, hvorved de Ønsker, der af saa mange næres, kan opfyldes. Jeg tillader mig for øvrigt i Forbindelse hermed at rejse det Spørgsmaal, om Matrikuskontorets Virksomhed ikke kunde og maaske burde deles, saaledes at der bliver givet Landinspektørerne, en i hver Amt, eller hvordan man vil ordne det, en større Myndighed end hidtil til at ordne Udstykningsforretningerne, saaledes at de private, der ønsker Udstykning foretaget, praktisk talt kun fik med denne Landinspektør at bestille. Ja, jeg ser nok, at en saadan Ordning sandsynligvis vilde medføre Nødvendigheden af at statsansætte Landinspektørerne. Men kunde der derved tilvejebringes en Ordning, der virkede bedre end den hidtilværende, tror jeg, det var en Sag, der fortjente Overvejelse; og selv om den paa dette Omraade skulde medføre nogle Udgifter, tror jeg, det vilde kunne forsvares af Hensyn til det store Publikums Interesser.

Jeg tillader mig at fremsætte disse Bemærkninger i Haab om, at de maa møde velvillig Forstaaelse fra de forskellige Sider, og jeg beder om, at det Udvalg, som jeg skønner maa faa med Sagen at gøre, vil tage sig deraf og overveje disse Forhold. Med Hensyn til Lovforslaget som Helhed skal jeg slutte, som jeg begyndte, med at sige, at min Gruppe ikke føler sig tilstrækkelig overbevist om, at det, der her er sagt og fremført, danner tilstrækkeligt Grundlag for Gennemførelsen af den Lov, her foreligger.

Christmas Møller: Det Princip, der ligger til Grund for dette Lovforslag, kan vi for vort Vedkommende tiltræde, nemlig at de, der nyder Gavn af visse Foranstaltninger, som Staten gennemfører, ogsaa i nogen Maade skal være med til at betale derfor.

Vi for vort Vedkommende havde ikke ønsket Udvalg, men vil selvsagt heller ikke modsætte os det, og nogle enkelte praktiske Bemærkninger, som jeg ellers vilde have fremført her i Tinget, skal jeg opsætte, til Sagen kommer i Udvalg, idet jeg mener, at denne Debat har varet længe nok.

Kristian Pedersen: Dersom ikke Forholdet havde været dette i Øjeblikket, at Riget fattes Penge, tror jeg ikke paa,

at den højtærede Landbrugsminister havde fremsat dette Forslag. Jeg er nemlig ganske enig med det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, som udtalte, at det er i høj Grad tvivlsomt, om Begrundelsen for dette Lovforslag er tilstrækkelig. Jeg fik ogsaa det Indtryk af den Anbefaling, som det ærede Medlem Hr. Pinholt gav Forslaget, at den ikke var særlig varm. Og naar den højtærede Landbrugsminister ved Fremsættelsen antydede — og derved i nogen Grad vilde begrunde Forslaget —, at man fra Statens Side opkræver ikke ubetydelige Beløb ved Overdragelsen af faste Ejendomme — Beløb, som jeg ved fra mange Sider menes at være for høje —, og at man ogsaa der ønskede Nedsættelser, saa vidt som de vanskelige Tider, vi er i, tillod det, saa maa jeg sige, at jeg forstaaer ikke Berettigelsen af disse Udgifter, som man skal yde til Staten, naar man handler om en Ejendom. Naar man altsaa her har for høje Udgifter, forstaaer jeg endvidere ikke, at dette skal være Begrundelse for, at man vil lægge yderligere Hindringer i Vejen og paalægge yderligere Udgifter, naar man skal overdrage faste Ejendomme; for i de allerfleste Tilfælde er en Udstykning jo forbundet med Overdragelse af Jord. Det er rigtigt, at Kontoret koster Penge og ikke saa ganske faa Penge; men det forekommer mig i høj Grad tvivlsomt, om man derudfra er berettiget til at kræve yderligere Afgifter af dem, der ønsker disse Foranstaltninger foretaget. Denne Afgift af 10 Kr. for en Udstykningsforretning og lige saa meget for et Magelæg vil ikke fuldstændig dække Omkostningerne, men man maa vel gaa ud fra, at det omtrent bliver Halvdelen.

Dernæst synes jeg, at man ved dette Lovforslag yderligere lægger Hindringer i Vejen for Erhvervene, og jeg kan paa mit Partis Vegne ikke tiltræde dette Forslag; jeg kan ikke indrømme, at der er tilstrækkelig Grund dertil. Jeg hørte nok, at der lige blev sagt, at de Tjenester, Staten yder Befolkningen, maa Befolkningen være med til at betale. Men det er jo i høj Grad en Kontrol og ikke i særlig Grad nogen Tjeneste, her er Tale om; man kunde meget godt tænke sig, at den Slags kunde blive udført paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen i Slutningen af sin Tale var inde paa. For Øjeblikket er vi jo inde i en Tid, hvor man paa Grund af Forholdene ønsker Udstykningsvirksomheden fremmet saa meget som muligt. Det er i alt Fald min Opfattelse. Men saa forstaaer jeg ikke, at man samtidig